

**UCHWAŁA NR XIII/146/21
RADY GMINY KUŹNICA**

z dnia 19 marca 2021 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie dla gminy Kuźnica na lata 2021-2025

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 i 956) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się Gminny Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie dla gminy Kuźnica na lata 2021-2025, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kuźnica.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Kuźnica

mgr inż. Janusz Bilmin

Załącznik do uchwały Nr XIII/146/21

Rady Gminy Kuźnica

z dnia 19 marca 2021 r.

Gminny Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie w gminie Kuźnica na lata 2021-2025

Realizacja Programu, w szczególności w obszarach profilaktyki, ochrony i wsparcia osób dotkniętych przemocą oraz oddziaływań wobec osób stosujących przemoc jest nastawiona na zredukowanie zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców gminy Kuźnica oraz wzrost efektywności podejmowanych przez instytucje działań pomocowych.

Głównym celem niniejszego Programu jest określenie działań jakie Gmina Kuźnica będzie podejmować w latach 2021-2025 w celu realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Przemoc w rodzinie stanowi poważny problem społeczny. Od lat osoby pracujące w tym obszarze starają się wypracować procedury umożliwiające skuteczną i realną pomoc rodzinom dotkniętym przemocą przez instytucje do tego powołane na niższych szczeblach.

Dostępność informacji oraz profesjonalnie przygotowana i prowadzona profilaktyka przeciwdziałania przemocy w rodzinie, która szerokim echem przewija się również w środkach masowego przekazu uzmysławia osobom pokrzywdzonym, że istnieje wiele instytucji pomocowych wyspecjalizowanych do pracy zarówno z ofiarą jak i sprawcą przemocy w rodzinie. Społeczeństwo świadome swoich praw walczy o ich przestrzeganie i poszanowanie. Mimo wszystko przemoc w dalszym ciągu jest zjawiskiem, którego zasięg jest znacznie większy niż odnotowują to przeprowadzane badania i statystyki. Dla kadry pracującej w tej sferze nadrzędnym celem jest dotarcie do osób potrzebujących pomocy. Nadal bowiem wiele ofiar zaprzecza istnieniu problemu w ich środowisku. Takie zachowanie wynika z wielu aspektów za którymi stoi wstyd, bezradność czy brak poczucia własnej wartości. Ofiary przemocy potrzebują dużo czasu bądź impulsu pobudzającego do działań zmierzających do przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Część osób potrafi samodzielnie lub przy wsparciu osób najbliższych przeciwstawić się sprawcy przemocy, jednak znacząca większość osób z uwagi na zakres, siłę i długofalowość stosowanej przemocy w rodzinie potrzebuje pomocy specjalistów pracujących w tej dziedzinie.

W związku z powyższym niezbędna jest współpraca i interdyscyplinarność wielu podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, a uchwalony Gminy Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie dla gminy Kuźnica na lata 2021- 2025 ma pomóc w realizacji tego zadania i przyczynić się do stworzenia jednolitej strategii wsparcia oraz zdecydowanego podniesienia skuteczności udzielanej pomocy.

Definicja i mechanizmy przemocy

Przemoc w rodzinie – jednorazowe lub powtarzające się umyśłe działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych w rozumieniu art. 115 §11 Kodeksu karnego oraz innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Kryteria przemocy – kiedy jest przemoc?

Intencjonalność – działania sprawcy nie są przypadkowe. Intencjonalność nie musi oznaczać celowego krzywdzenia ofiary i zadawania jej bólu. Sprawca przemocy dąży do uzyskania pełnej kontroli, władzy nad osobą doznającą przemocy, do jej bezwzględnego posłuszeństwa. Jest przekonany, że tylko on wie co jest dobre dla pozostałych członków rodziny, a w związku z tym wyłącznie on ma prawo podejmować decyzje, ustalać zasady życia w rodzinie – pozostali muszą się

podporządkować.

Dysproporcja siły – nie chodzi tu jedynie o różnicę sił fizycznych, ale także przewagę związaną z pozycją społeczną, odpornością psychiczną, statusem materialnym itp. W związku opartym na przemocy jeden z partnerów czuje się silniejszy, a drugi – słabszy. W wyniku kolejnych aktów przemocy różnica sił coraz bardziej się pogłębia, ofiara przemocy staje się coraz bardziej bezradna, sprawca – coraz bardziej silny i bezkarny.

Naruszanie godności i praw – sprawca przemocy narusza godność ofiary, poniża ją, ośmiesza, pozbawia wszelkich praw (np. do kontaktów z rodziną, godziwych warunków życia, itp.).

Powodowanie cierpienia i szkód – ofiary przemocy doznają zarówno szkód fizycznych jak i psychicznych. W wyniku wieloletniej przemocy mogą dojść do przekonania, że zasługują na takie traktowanie.

Rodzaje przemocy

Przemoc gorąca to gwałtowny wybuch tłumionych uczuć złości, frustracji, wściekłości, powodujący agresywne zachowania. Często przyczyny tych trudnych uczuć sprawcy tkwią zupełnie gdzie indziej, np. powodują je konflikty w pracy. Sprawca nie mogąc sobie z nimi poradzić, odreagowuje je na członkach rodziny. Wie, że może sobie na takie zachowanie pozwolić.

Przemoc chłodna, w przeciwieństwie do poprzedniej, nie przejawia się występowaniem tak gwałtownych emocji i agresywnych zachowań. Wydaje się, że sprawca jest spokojniejszy bądź bardziej się kontroluje. Przemoc chłodna przyjmuje nieraz postać bardzo rygorystycznego stylu wychowania, czy też autorytarnego traktowania dorosłych członków rodziny. Sprawca jest przekonany o słuszności swoich czynów, zawsze znajdzie dla nich usprawiedliwienie: „gdybym ich nie bił, to nie wyrosłyby na porządnym ludzi”, „to dla jej dobra, bo inaczej całkowicie się zmarnuje”, „jakbym jej nie doprowadził do porządku, to by w ogóle o dom nie dbała” itp.

Czynniki ryzyka przemocy

Normy społeczne i kulturowe

Przemoc w rodzinie jest skutkiem wielowiekowego, społecznego przyzwolenia na krzywdzenie osób najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci. W wielu środowiskach akceptuje się bicie, stosowanie kar cielesnych i panuje przekonanie o dominującej roli mężczyzny w rodzinie. (...) Ponadto silne przekonanie, że wszystko, co się dzieje w rodzinie należy do sfery prywatności z jednej strony wywołuje poczucie bezkarności sprawcy i bezradności ofiary, a z drugiej – nasila niechęć innych osób do ingerowania w „cudze sprawy rodzinne”. W środowiskach charakteryzujących się dużą społeczną akceptacją przemocy, ofiary rzadko mogą liczyć na pomoc i wsparcie osób spoza rodziny, z kolei sprawcy nie muszą obawiać się zewnętrznych nacisków na zmianę zachowań wobec najbliższych. Badania pokazują, że przemoc wobec członków rodziny jest społecznie bardziej akceptowana i tolerowana niż stosowanie jej wobec obcych.

Dziedziczenie wzorca przemocy

Przemoc bywa przekazywana z pokolenia na pokolenie. Dzieci wychowujące się w rodzinach, w których krzywdzi się bliskich, przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że przemoc to najlepszy i najbardziej skuteczny sposób rozwiązywania konfliktów. Jednak uczeniu się i naśladowaniu podlega jedynie pewien rodzaj agresywnej relacji, a nie konkretne zachowanie, np. bicie w określony sposób lub określonym narzędziem.

Uzależnienie i nadużywanie alkoholu

Badania dowodzą, że większość sprawców przestępstw popełnionych przy użyciu przemocy, jest pod wpływem środków odurzających (alkoholu i narkotyków). Także wielu sprawców przemocy domowej krzywdząc swoich najbliższych, znajduje się pod wpływem alkoholu. Osłabia on kontrolę własnych zachowań, zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, zaburza ocenę sytuacji i może powodować błędną interpretację zachowań innych osób. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za popełnione czyny, mimo że sprawcy często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako usprawiedliwienie swojego zachowania. Około 60% pacjentów leczenia odwykowego przyznaje, że ma problemy związane z przemocą wobec najbliższych. Warto jednak podkreślić, że nadużywanie alkoholu nie jest ani koniecznym, ani

wystarczającym warunkiem stosowania przemocy. Obecny stan badań wskazuje na to, że nie ma związku przyczynowo-skutkowego między przemocą a alkoholem, ale można mówić o współwystępowaniu tych zjawisk.

Środowisko społeczne

Istotnym czynnikiem sprzyjającym występowaniu przemocy jest stres związany z aktualną sytuacją socjalno-ekonomiczną rodziny. Bezrobocie, problemy finansowe, mieszkaniowe czy zdrowotne, a także nawarstwianie się różnych problemów może wywoływać frustrację. To z kolei może sprzyjać pojawieniu się przemocy w rodzinie. (W badaniach przeprowadzonych przez CBOS w 2005 r. Polacy wskazują brak pieniędzy jako główną przyczynę konfliktów w domu). Osamotnienie rodziny znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, izolacja, brak wsparcia z zewnątrz – osobistego lub instytucjonalnego – w sposób znaczący może wpływać na nasilenie zachowań związanych z przemocą.

Mechanizmy przemocy

Syndrom wyuczonej bezradności – to bezradność, która pojawia się w wyniku nabytych doświadczeń. Zwykle osoba doznająca przemocy poszukuje pomocy dla siebie. (...) Często jednak okazuje się, że działania mające ją ochronić, nie skutkują i nie przynoszą oczekiwanych przez nią efektów. Ofiara nabiera przekonania, że cokolwiek zrobi, to i tak nie zmieni to jej sytuacji. Ma poczucie, że jest krzywdzona, źle traktowana, że sprawca nie powinien tak postępować, że znęcanie się nad członkiem rodziny jest przestępstwem, jednak nie jest w stanie zmotywować się do działania.

Zjawisko prania mózgu – mechanizm polegający na systematycznym, świadomym i celowym oddziaływaniu na człowieka w celu zmiany jego przekonań, postaw, uczuć, potrzeb. Działanie służące temu, aby ofiara przemocy w rodzinie funkcjonowała zgodnie z życzeniem sprawcy. Konsekwencjami „prania mózgu” są m.in. utrata poczucia własnej wartości oraz podporządkowanie się sprawcy. Metody stosowane w „praniu mózgu” to: izolacja, poniżanie i degradacja, monopolizacja uwagi, doprowadzenie do wyczerpania, wywoływanie lęku i depresji, naprzemienność kary i nagrody.

Zespół stresu pourazowego PTSD

Zaburzenia lękowe PTSD występują u ofiar napadów, gwałtów i innych traumatycznych wydarzeń, np. wojen, klęsk żywiołowych, wypadków drogowych. Dotyczą sytuacji, w których człowiek jest narażony na utratę zdrowia i życia. Nasilenie PTSD zależy od intensywności i czasu trwania traumy. Ponadto objawy PTSD są intensywniejsze u osób, które przeżyły traumę w wyniku aktywności człowieka (gwałt, przemoc domowa), niż u ofiar zjawisk naturalnych (powódź, huragan). Objawami PTSD są m.in. zaburzenia snu, drażliwość, wybuchy gniewu, złości, czujność, natrączywe wspomnienia, koszmary senne.

Proces wiktylizacji

Każdy „wchodząc” w związek z drugą osobą ma pewne wyobrażenia na temat swojego przyszłego życia, swojego małżeństwa, swojej rodziny. Akt przemocy burzy te wyobrażenia i wizję świata, partnera, siebie. Specjaliści nazywają to mianem burzenia utrwalonych przekonań. Osoba doznająca przemocy czuje rozpacz i ma poczucie krzywdy, często na tym etapie zaczyna szukać pomocy. Niestety zdarza się, że spotyka się z nieprawidłowymi reakcjami osób, z którymi dzieli się swoimi problemami i od których oczekuje pomocy i wsparcia. Takie zachowanie służb, które przejawia się bagatelizowaniem problemów czy obwinianiem ofiary nazywamy wtórnym zranieniem.

Syndrom sztokholmski

Takim mianem określono mechanizm, który zaobserwowano u ofiar zamachu terrorystycznego w Sztokholmie. U osób przetrzymywanych przez terrorystów, a następnie uwolnionych przez policję pojawiły się reakcje, które większość obserwatorów uznała za irracjonalne. Otóż niedawni zakładnicy zaangażowali się w proces obrony swoich oprawców, zamiast żądać sprawiedliwości, czy nawet odwetu (co w tej sytuacji byłoby bardziej zrozumiałe). Jedną z ofiar tak związała się z terrorystą, iż zawarła z nim związek małżeński.

W tej sytuacji można mówić o „patologicznej wdzięczności” za to, co zamachowiec mógł zrobić, a w rezultacie tego nie uczynił. Mógł zabić, a tego nie zrobił. Był panem ich życia i śmierci i darował im to życie, więc tylko dzięki niemu żyją. Podobny mechanizm obronny pojawia się u ofiar przemocy

domowej. Są one wdzięczne sprawcom za drobne przywileje, które jeszcze mają, za „miodowe miesiące”, za chwile spokoju i namiastkę uczucia, a czasem nawet za to, że żyją.

Mechanizm „psychologicznej pułapki”

Ofiara nie jest w stanie zrezygnować ze związku, w co tak dużo zainwestowała czasu, zapału, energii. Budzi zdziwienie fakt, że trwa ona w związku, który przynosi jej cierpienie, w którym jest upokarzana i nie respektuje się jej praw. Ciągłe żyje nadzieją, że będzie lepiej. Dlatego też inwestuje w ten związek. Obwiniając siebie za całe zło, wierzy, że jeśli bardziej się postara, to będzie lepiej. Ma poczucie, że zależy to właśnie od niej. Im więcej się stara i wkłada w to działanie więcej energii, tym trudniej jej zrezygnować.

(fragm. książki „Przemoc w rodzinie” K. Michalska, D. Jaszczak-Kuźmińska, Wydawnictwo PARPAMedia 2007)

Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie

Zjawisku przemocy rodzinie w ostatnich latach poświęca się coraz więcej czasu czego przykładem są ostatnie prace legislacyjne zmierzające do zmiany ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Zainteresowanie tą tematyką odzwierciedla się również w licznie prowadzonych statystykach. Sporządzone dane statystyczne i opracowania pozwalają zweryfikować osiągnięcie zakładanych celów, a ich interpretacja określa obszar, który wymaga jeszcze pracy i szczególnego zainteresowania. Jedyną z miarodajnych kwestii, która przedstawia zjawisko przemocy w rodzinie są statystyki odnoszące się do liczby interwencji domowych, liczby prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji spraw z art. 207 Kodeksu Karnego oraz liczby wszczętych procedur Niebieskiej Karty.

Zgodnie z funkcjonowaniem od 2011 roku rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska karta”, wszystkie wypełnione formularze trafiają do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego, który koordynuje pracę Zespołu i powoływanych w sprawie Niebieskich Kart grup roboczych.

Tabela 1 Wskaźniki dotyczące procedury Niebieska Karta na terenie gminy Kuźnica

Lp.	wskaźniki	2018	2019	2020
1.	Liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”	34	33	29
	Liczba wszczętych procedur „Niebieskiej Karty”, w których sprawca przemocy był pod wpływem alkoholu	34	32	29
	Liczba osób zobowiązanych do opuszczenia miejsca zamieszkania z powodu dopuszczania się przemocy w rodzinie	2	5	6
	Liczba osób, wobec których orzeczono zakaz zbliżania się i kontaktów w związku ze stosowaniem przemocy w rodzinie	7	7	8

Źródło: Zespół Interdyscyplinarny i Posterunek Policji w Kuźnicy

Z podanych danych statystycznych wynika, że z roku na rok spada liczba założonych Niebieskich Kart, co może być spowodowane otwartością na działania pomocowe i realizowane działania profilaktyczne. Z ww. danych wynika, że wzrasta liczba osób zobowiązanych do opuszczenia miejsca zamieszkania. Takie działania już w chwili interwencji domowej pozwolą na przerwanie przemocy i zapewnienie ofierze realnej pomocy, gdy jej życie i zdrowie jest w szczególnym niebezpieczeństwie. Byłby to również sygnał całkowitego braku przyzwolenia na przemoc w bliskich związkach.

Tabela 2 Tabela 1 Wskaźniki dotyczące interwencji domowych na terenie gminy Kuźnica

Lp.	wskaźniki	2018	2019	2020
1.	Liczba interwencji domowych	80	68	64
2	Liczba interwencji domowych w wyniku, których sprawca został zatrzymany i przewieziony do wytrzeźwienia do PDOZ	12	9	8
3	Liczba wszczętych postępowań z art. 207 kk	1	7	13
4	Liczba umorzonych postępowań z art. 207 kk	0	2	3
5	Liczba postępowań z art. 207 kk, w wyniku których został sporządzony akt oskarżenia	1	5	10

Źródło: Posterunek Policji w Kuźnicy

Analizując dane Posterunku Policji w Kuźnicy należy zauważyć, iż spada liczba podjętych interwencji domowych, jak również spada liczba interwencji, których sprawca został przewieziony do PDOZ.

Odnosząc się do danych dotyczących spraw karnych prowadzonych w związku ze znęcaniem się nad rodziną można domniemywać, że szeroko prowadzona profilaktyka w obszarze przemocy domowej i dostępność do zagadnień dotyczącej tej strefy, łącznie z pomocą psychologiczną i prawną, zaowocowała większą świadomością przysługujących ofiarom przemocy domowej praw, co przełożyło się na wzrastającą z każdym rokiem liczbę wszczętych postępowań z art. 207 kk.

Procedura Niebieskiej Karty

Procedura „Niebieskiej Karty” została wprowadzona w życie w 2010 roku na mocy ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Rozporządzenie Rady Ministrów, szczegółowo opisujące przebieg procedury oraz wzory formularzy „Niebieskiej Karty”, pojawiło się dopiero jesienią 2011 roku, a realnie procedura zaczęła być stosowana w 2012 roku.

Na podjęcie interwencji w środowisku z wykorzystaniem tej procedury nie jest potrzebna zgoda osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Ustawodawca określił, że procedurę tą wszczynają przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji oświaty i ochrony zdrowia, jeśli w trakcie prowadzonych przez siebie czynności służbowych lub zawodowych zaistnieje podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie.

Wypełniony druk „Niebieskiej Karty” część A jest przekazywana do zespołu interdyscyplinarnego w ciągu 7 dni od momentu jego wypełnienia, czyli od wszczęcia procedury. Następnie przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 3 dni od dnia jego otrzymania, przekazuje ją członkom grupy roboczej.

Członkowie grupy roboczej w ramach prowadzonej procedury podejmują działania, których celem jest przede wszystkim zatrzymanie przemocy w rodzinie. Rodziny, w których jest prowadzona procedura objęta jest m.in. systematycznym monitoringiem przez pracownika socjalnego i dzielnicowego. Wizyty w środowisku mają zapewnić poczucie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy w rodzinie oraz dzieciom. Natomiast osoba, która stosuje przemoc ma poczucie, że jej zachowanie podlega kontroli.

Ponadto monitoring środowiska pozwala na opracowanie i wdrożenie w życie postępowania w konkretnych przypadkach, włączenie niezbędnych instytucji i wykorzystanie profesjonalnych metod pracy.

Procedura „Niebieskiej Karty” prowadzona w takim wymiarze pozwala na interdyscyplinarną pomoc rodzinie, która w praktyce oznacza, że osoba pokrzywdzona nie musi samodzielnie zgłaszać

się do różnych instytucji celem uzyskania pomocy, bo to przedstawiciele instytucji zwrócą się do niej z ofertą pomocy. Ustalony wspólnie plan pomocy dotyczy zarówno ofiary jak i sprawcy przemocy, bo to właśnie od zmiany zachowania sprawcy zależy bezpieczeństwo i dobro osoby doznającej przemocy.

Zakończenie procedury następuje w dwóch przypadkach, tj. ustania przemocy i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu lub w przypadkach rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

Zespół Interdyscyplinarny w gminie Kuźnica i jego działalność

Zespół Interdyscyplinarny w gminie Kuźnica został powołany zarządzeniem Wójta Gminy Kuźnica i obecnie działa w siedmioosobowym składzie, tj. dwóch przedstawicieli jednostki organizacyjnej pomocy społecznej i po jednym przedstawicielu z gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowej oraz jeden kurator zawodowy.

Zadania Zespołu Interdyscyplinarnego określa art. 9b pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i należą do nich m.in. diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym, inicjowania działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

W celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie Zespół Interdyscyplinarny tworzy grupy robocze. Skład grupy roboczej nie różni się znacząco od składu Zespołu. Są to przedstawiciele: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia jak również kuratorzy sądowi.

Zadania grupy roboczej określa art. 9 a pkt 11 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i należą do nich: opracowanie i realizacja pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy, dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

Cele i zadania Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Cel główny programu: ograniczenie zjawiska oraz skutków przemocy w rodzinie w gminie Kuźnica poprzez stworzenie jednolitego, profesjonalnego systemu interwencji i wsparcia dla osób dotkniętych zjawiskiem przemocy.

Cele szczegółowe	Planowane zadania	Proponowani realizatorzy	Przewidywane efekty
Prowadzenie profilaktyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie	Udostępnianie materiałów o charakterze informacyjnym i edukacyjnym, rozpowszechnianie ulotek dotyczących zjawiska przemocy domowej	Zespół Interdyscyplinarny, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,	Zwiększenie skuteczności i dostępności pomocy dla ofiar, świadków i sprawców przemocy w rodzinie
Edukacja dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie skutków stosowania przemocy w rodzinie	Promowanie zajęć edukacyjno-wychowawczych oraz wspieranie szkolnych programów profilaktyki przeciwko przemocy w rodzinie, Wsparcie psychologiczne dla ofiar przemocy	Zespół interdyscyplinarny, Szkoła Podstawowa, Policja, Gminny Punkt Pomocy Psychologicznej	Zwiększenie świadomości przysługujących praw dla rodzin, w których występuje przemoc
Zwiększenie	Podjęcie wspólnych	Zespół	Zmniejszenie

skuteczności działań interwencyjnych, korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie	działań w ramach procedury „Niebieskiej Karty”, Gromadzenie i udostępnianie informacji o instytucjach realizujących programy korekcyjno-edukacyjne wobec sprawców przemoc	interdyscyplinarny, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Szkoła, Policja, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii, służba zdrowia, Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie	rozmiarów zjawiska przemoc w rodzinie
Zwiększenie kompetencji służb działających w zakresie przeciwdziałania przemoc w rodzinie	Udział w szkoleniach i konferencjach dla przedstawicieli służb działających w obszarze przeciwdziałania przemoc	Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego	Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemoc w rodzinie

Adresaci Programu

Adresatami programu są mieszkańcy gminy Kuźnica, a w szczególności osoby doznające przemoc, osoby stosujące przemoc, świadkowie przemoc, rodziny zagrożone zjawiskiem przemoc, przedstawiciele instytucji i służb zobowiązanych i powoływanych do udzielania pomocy.

Zasoby

Realizatorem Gminnego Programu przeciwdziałania przemoc w rodzinie i ochrony ofiar przemoc w rodzinie dla gminy Kuźnica na lata 2021-2025 jest Zespół Interdyscyplinarny w Kuźnicy, który swoje zadania wypełnia przy współpracy m.in.:

- Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kuźnicy,
- Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii,
- Posterunku Policji
- placówek oświatowych - przedszkola, szkoły.

Spodziewane efekty Programu

- zwiększenie skuteczności i dostępności pomocy osobom doświadczającym przemoc,
- zwiększenie społecznej wrażliwości i zaangażowania w sprawy przeciwdziałania przemoc,
- zmniejszenie liczby osób i rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie,
- zmiana postaw społeczeństwa wobec przemoc w rodzinie,
- wzrost liczby osób profesjonalnie pomagających osobom zagrożonym i ofiarom dotkniętym przemocą.

Monitorowanie Programu prowadzi Zespół Interdyscyplinarny przy współpracy z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Kuźnicy. Sprawozdanie i ocena realizacji poszczególnych działań w roku kalendarzowym będą opracowywane w oparciu o dane przekazane przez przedstawicieli instytucji oraz podmiotów realizujących Program i przedłożone Radzie Gminy Kuźnica w terminie do 31 marca.